

τρία βήματα, διὰ νὰ ὀποιούσθη κατὰ πέντε. Ζῆ και ἀναπνέει ἐν τῷ γυναικείῳ τοῦτῳ στοιχείῳ ὡς ὁ ἵγιος ἐν τῷ ὄδατι.

Τίς ἀνὴρ εὐρεθεὶς κατὰ τύχην εἰς ἐπαφὴν μετὰ νέας και ὥραιας γυναικὸς δὲν ἡσθάνθη τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὴν ἀπολαύσῃ;

Λοιπὸν! ἡ ἐπαφὴ αὕτη ήτις ἐπηρεάζει τοὺς φρονέμους ἄνδρας. Ἐνεργεῖ πολὺ ἴσχυρότερα ἐπ' ἑκείνων παρὰ τοὺς ὅποιοις τὰ πάθη ἔχουσι διαρρήκει ἀπὸ ἀπὸ πολλοῦ πᾶν πρόχωμα και διέστρεψαν τὸν ἐγκέφαλον.

Οἱ μὲν προτιμῶσι τὸν Βοτανικὸν Κῆπον, τὰ μουσεῖα ἀλλοι τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ και τὰς ἐκκλησίας και μάλιστα κατὰ τὴν Μεγάλην Ἐβδομάδα, ὅπου οἱ στύλοι ἀποκρύπτουσιν τὰς χειραψίας των.

Εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα εὑρίσκονται οἱ πειραταὶ, οἵτινες δὲν εἰνε ἀκόμη πολὺ διεφθαρμένοι ἀλλά πειράζουσιν ἐκτάκτως και κατὰ σύμπτωσιν Χώνονται εἰς τὰ γυνεκεῖα πλήθη και κατορθώνουσι νὰ χάνωσι τὰς χειράς των εἰς τὰ στήθη τῶν γυναικῶν. Εἰς τὴν δευτέραν βαθμίδα εἰνε οἴπροστηριδίοις εἰς τὴν τρίτην βαθμίδα εὑρίσκεται περίεργος τάξις ἀνθρώπων. Οὗτοι μεταβαίνουσιν ἀπὸ μιᾶς ὁμάδος εἰς ἄλλην, διστάζουσι και περιφέρονται ἐπὶ πολὺ πρὶν σταθῶσιν, διανέμονται μανιωδῶς τοὺς πλοκάμους... ἔπειτα χάνοντες ὡς μαχευμένοι κροτοῦντες μὲν τὴν γλώσσάν των και λείχονται τὰ χεῖλη, διὰ νὰ ἀπολαύσωσι τὸ ἄρωμα τῶν πλοκάμων, τὸ ὅποιον ἀφῆκαν ἐπ' αὐτῶν. Πολλοὶ δὲ εἰνε οἱ τὰ τοιαῦτα ἀγαπῶντες, Προτιμᾶται ή ἀνυψωμένη κόμη ἡ ἀφίνουσα τὸν τράχηλον γυμνόν.

'Αλλ' ἴδοις ἀλλη τάξις ἀνθρώπων δλως ἰδιότροπος, η τῶν καταστροφέων. Οἱ μανικοὶ οὗτοι ψαλιδίζουσι τὰ ἐνδύματα τῶν γυναικῶν και συγάγουσιν ἐπιμελῶς τὰ τεμάχια κατατάσσοντες αὐτὰ μετ' ἐπιγραφῶν δηλουσῶν τὴν ἡμερομηνίαν, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γυναικὸς και τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὅποιαν ἡσθάνθησαν.

Μετὰ τοὺς καταστροφεῖς τῶν ἐνδύματων ἔρχονται οἱ κόπται πλοκάμων. Ἐκ τούτου ἀνέκρινά ποτε ἔνα δστις εἶχε τὴν μανίαν νὰ πλησιάζῃ κοράσια 10—12 ἑτῶν μὲν λειυμένους πλοκάμους και νὰ ἀποκόπη διὰ ψαλίδος τὸ ἡμιτυφάντη.

Τελευταῖοι τῆς σειρᾶς ταύτης ἔρχονται οἱ κλέπται ρινομάκτρων. Ἡ κλοπὴ τοιούτων ἐν νέων γυναικῶν εἶνε συνηθεστάτη. Κατὰ τὴν τελευταίαν παγκόσμιον ἔκθεσιν ῥάπτης τις τοῦ βουλεύαρδου Σεβαστοπόλεως τρὶς κατὰ συνέχειαν συνελήφθη ὡς τοιοῦτος, ἐπὶ τέλους δὲ κατεδικάσθη εἰς ἔξαμηνον εἰρκτὴν, διότι αἱ δύο πορώται του φυλακίστεις δὲν τὸν εἶχον διορθώσει.

Οἱ πολυάριθμοι ἔρασται τῶν ρινομάκτων κατακυριεύονται ὑπὸ τοῦ πάθους των, δπως οἱ χυριεύμενοι ὑπὸ τῆς ἀψίνθου, τοῦ καπνοῦ κτλ. Διὸ οὐδέποτε ἀπαλλάσσονται τοῦ πάθους.

Αἱ γυναικεῖς, δσαι γίνονται θύματα τῶν ποικίλων τούτων ἐγκληματιῶν, οὐδέποτε παραπονοῦνται, διὰ διαφόρους λόγους. Ήσεις ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρατηροῦ-

ται και δρθικλιμοτρώγονται, ὥστε δὲν ὑπάρχει λόγος παρατηρήσεων. Ὅταν δὲν ψηλαφῶνται, εὑρίσκονται ἐν τῷ μέσῳ συμπαγοῦς πλήθους πεπιεσμένοι πανταχόθεν και ἀρκετὰ ἀπηγγολημέναι, ὥστε νὰ μὴ διδωσι προσοχὴν, και μάλιστα ὅταν αἱ ψηλαφήσεις γίνονται κρυφίως. Ὅταν δὲν ἔνοωσιν αὐτάς, ἐρυθρίων ἀνενδιαμαρτυρίας και σιωπῶσι φοβούμεναι τὸ σκάνδαλον και τὰ περιέργα βλέμματα τῶν παρευρισκομένων. Αὕτη ή πλειονόψηρία. Η δὲ μειονόψηρία αἰσθάνεται ἔκαυτὴν εὔχρέστως ἐρεθιζομένη διὰ τῶν ψηλαφήσεων τούτων.

Ἡ ἀεργία και ἡ κατάχροντις τῆς μορφίνης καθιστᾶται γυναικάς τινας ἡθικῶς παραλύτους και μηνικάς διὰ πᾶν εἶδος ἡδονῆς.

Τὰ τεράστια τχύτα ἐμπορικὰ τοῦ συρμοῦ τὴν σήμερον ἀποτελοῦσιν ἔδαφος λυπηρῶν μελετῶν, ἀλλ' αἱ εἰδοποιήσεις και αἱ ρεκλάμαις διὰ τοῦ τύπου τὰ καθιστῶσιν ἀπρόσβλητα. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς τόσης ἐν αὐτοῖς ἐκτεθειμένης πολυτελείας ὑπάρχει συχνὰ κεκρυμμένη ὑπὸ τὴν στολὴν τοῦ ὑπαλλήλου και τὸ μέλαν ἔνδυμα τῆς πωλητρίας ἡ ἐσχάτη ἔνδεια και ἀθλιότης, ἀληθῶς δὲ κατάλληλον εἶνε τὸ μέλαν χρῶμα διὰ τὰς θαρραλέας ταύτας κόρας.

Νέαι, ἀν και μὴ δλαι δραῖαι, ἔχουσιν ἐν τούτοις αἱ πλεῖσται τὸ θάρρος νὰ μένωσι τίμιαι. Εἶνε δὲν ὑποχρεωμέναι ν' ἀνθίστανται ὅχι μόνον εἰς τὰς προτάσεις τῶν νέων, μεθ' ὃν ὀφείλουσιν ὃν ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των νὰ ἔρχωνται εἰς ἐπαφὴν, ἀλλὰ και κατὰ τῶν ἐπιθέσεων τῶν διευθυντῶν, τῶν μετόχων και τῶν ἑτέρων ὑπαλλήλων. Πρέπει νὰ ὑποφέρωσι τὰς ὁρέξεις και ἰδιοτροπίας τῶν πρώτων και τὴν μητρότητα. Ὡστε και διλιγότερον σταθεραι νέαι εἶνε αἱ μᾶλλον ἐκτιμώμεναι.

Ἐγνώρισα μίαν τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ὄρφανὴν νοήμονα, ἐργατικὴν, ἀξίαν ἀγάπης και προστασίας, ἡτις δὲν ἡθέλησε νὰ ἐνδώσῃ εἰς ἔνωσιν ἀνενδιαμαρτυρίας και μέλλοντος. Ἡναγκάσθη μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν ν' ἀφήκη τὸ ἐμπορικὸν και νὰ ζητήσῃ ἀσύλον εἰς τὴν μονήν, ἐν τῇ ὅποιᾳ εἶχεν ἐκπαιδευθῆ διότι τὰ πρόστιμα ἀπερρόφων δλόκηρον τὸν μισθόν της.

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐδόμαδων ἡτο ἀπηγγορευμένον εἰς τὰς πωλητρίας νὰ καθηνται, ὥστε τὰς ἐβλεπε τις καιτά περιστικάς τινας ἐποχὰς ἵτοιμους νὰ λιποθυμήσωσιν ἐκ τοῦ κόπου και τῆς ἔξαντλήσεως.

Ἡ κατάστασίς των και ἡ ἀναμένουσα αὐτὰς τύχη δὲν ταῖς ἐπιτρέπουσι ν' ἀνθίστανται πάντοτε. Τὰ νεῦρα ἐρεθίζονται εύκόλως ἐν τῇ ἰδιοτροπίᾳ ἐκείνη ἀτμοσφαίρᾳ, τῇ ἐφθαρμένῃ ἐκ τοῦ συνόλου τόσων ἀνθρώπων. Ο πειρασμὸς τὰς καταδίωκει, φέστε εύκόλως ἔννοει τις ὅτι ἀπομιμοῦνται ἀλλαζ και παρασύρονται ὑπὸ τῆς κολλητικότητος τῆς ἀπαρτίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αριστ. Σ. Ακατάλληλον.